

[Hans Knudsen.]

denne del af lovforslaget, når man ikke herved ændrer på den fordeling af kommuneskatterne, som for tiden finder sted for de skatteydere, der bor i én kommune, men har deres erhverv i en anden kommune. Jeg må gå ud fra, såvel efter lovforslaget som efter bemærkningerne, at der også for indtægter over 20 000 kr. netto vil finde en udligning med erhvervskommunen sted på linje med de gældende særlige erhvervsskatteregler. Ja, det var de bemærkninger, jeg havde at gøre til lovforslagets hovedindhold.

De mindre principændringer, der også ligger i lovforslaget, gør efter min mening kun lovforslaget endnu bedre. Jeg ser med glæde, at overligningskommissionerne nu helt kan forsvinde. Jeg ved knap nok, om nogen af dem i det hele taget har været i funktion i de senere år. Der kan heller ikke være noget at indvende imod, at man ved rateskalaernes gennemførelse overflødiggør fremlæggelsen af ligningslisterne til offentlig beskuelse. Herefter går jeg ud fra, at også de meget omstridte skattebøger vil forsvinde.

Jeg kan også tiltræde princippet om adgang for kommunerne til at eftergive mere end to tredjedele af skatterne uden valgretsfortabelse, ligesom jeg kan tiltræde, at tilbageholdelsesprocenterne forøges, navnlig hvis det kan ske samtidig med, at der bliver adgang til tilbageholdelse for skat også i andre tilfælde end i den direkte lønudbetaling.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til de fremsatte lovforslag.

Thorkil Kristensen: Det kompleks af forslag, vi i dag behandler, består hovedsagelig af gengangere fra sidste folketingsår, og der er ingen grund til at gentage alt, hvad der er blevet sagt ved tidligere fremsættelser og førstebehandlinger. Man kan derfor i år male med forholdsvis bred pensel. Men der er to af de erfaringer, vi har gjort under sidste års udvalgsarbejde, jeg gerne vil fremdrage som indledning til det, jeg i øvrigt har at sige.

Under arbejdet med skattereformen drøftede vi i fjor bl. a. erhvervsskattens ophævelse og de konsekvenser, dette kunne

have. Jeg skal ikke komme ind på de store byrdefordelingsproblemer, en ophævelse vil indebære, særlig for de kommuner, der har fået erhvervsskat, men derimod sige et par ord om det andet hovedproblem, som erhvervsskattens eventuelle bortfald måtte rejse, nemlig spørgsmålet om forholdet mellem landkommunernes og købstadkommunernes — eller mere generelt: bykommunernes — skattestruktur. Det blev under de forhandlinger, vi førte, efterhånden mere og mere klart, at det nu er ved at blive en påtrængende nødvendighed at få landkommunernes skattestruktur tilpasset til den ændrede erhvervs- og befolkningsstruktur, vi efterhånden har fået. Det vil sagt på anden måde sige, at vi må nærme landkommunernes skattestruktur til den, der er gældende i bykommunerne, hvor den kommunale beskatning i hovedsagen ligger på personer og kun i mindre grad ligger på fast ejendom. Den større ensartethed, som man ønsker mellem landkommunernes og bykommunernes skattestruktur, må jo netop i høj grad angå forholdet mellem ejendoms-skatter og personskatter; det vender jeg tilbage til.

Den anden erfaring fra sidste års udvalgsarbejde, som jeg særlig vil fremdrage, stammer fra grundskatteforslagsudvalget, og den drejer sig om den meget store usikkerhed, der er i al grundvurdering. Det er noget, vi alle har vidst, at grundvurdering er usikker; men det er under sommerens forhandlinger gået op for de fleste af os — jeg tror i højere grad end før — hvor usikker den i virkeligheden er. Man kan til nød vurdere en ejendom som helhed, navnlig da hvis det er en ejendom af en eller anden standardtype som f. eks. en normal landejendom eller en normal boligejendom af en vis standardklasse, men at vurdere grundværdien separat, at spalte den samlede ejendomsværdi op i noget, som man kalder bygningsværdi eller forskelsværdi, og noget, som man kalder grundværdi, det er noget såre problematisk, det er i virkeligheden en teoretisk konstruktion. Dette gælder selv på landet, hvor man jo ikke handler om jorden for sig og om bygningerne for sig, men handler om ejendommen som helhed, og sker det, at et isoleret stykke jord bliver solgt af én landmand til en anden, er værdien jo bestemt af særlige lokale forhold;